

Антонъ отиваше при учителя си и му се молѣше да му даде да прочита по нѣкоя книжка отъ *дѣтската библиотека*. Учителтъ му на драго сърдце изпѣлняше молбата му.

Въ свободното си врѣме, кога си отиде на обѣдъ, или вечеръ, Антонъ ще вземе книжката и ще си прочете нѣкоя приказчица. А по-голѣмото му сестриче, съ чорапъ въ рѣка, често пѣти отива при него и съ голѣмо внимание слуша когато чете братчето ѝ.

Тѣй Антонъ продължаваше да прочита много книжки, които учителтъ му даваше. По послѣ започна редовно да ходи на *вечерното училище*. А когато *вечерниците-ученици* даваха прѣдставление или вечеринка, той прѣвъ вземаше участие.

Стана и редовенъ посѣтителъ на *читалището*. Вземаше и отъ тамъ книги за прочитъ, четѣше и вѣстникитѣ.

Ето защо Антонъ, макаръ и да е свършилъ само IV отдѣление, започна всичко да разбира по-добрѣ и да става и по-прилеженъ въ работата си. А когато порастне ще бѣде единъ добъръ и примѣренъ занаятчия.

